בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14695-10-19 נכסי שירה עופר פזטל בע"מ נ' אברמוב ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: **נכסי שירה עופר פזטל בע"מ בהליך חדל"פ**

נגד

הנתבעים:

1. ולרי אברמוב
2. מילנה אברמוב

<u>החלטה</u>

לפני ביהמ"ש בקשה של הנתבעים לחייב התובעת, תאגיד, בהפקדת ערבון:

המבקשים כללו בהודעה שהגישו ביום 12.8.21 בעניין אחר, בסעיף 40 להודעה, בקשה לחייב התובעת בהפקדת ערבון בסך של 100,000 ₪ להבטחת הוצאותיהם, בטענה שהתביעה מופרכת.

זאת, בחלוף המועד שביהמ"ש קצב להגשת הבקשה. ביהמ"ש קצב פרק זמן להגשת הבקשה לאחר שהתברר שהתובעת נקלעה לחדלות פרעון ונזקקה לאישור ביהמ"ש של החדל"פ להמשך ניהול התביעה כאן.

המשיבה, באמצעות הכונס שמונה ע"י ביהמ"ש של החדל"פ, הגיש תשובה לבקשה ביום 16.8.21 בה טען, בין היתר, כי הבקשה הוגשה בשיהוי רב, שכן התובעת נקלעה לחדלות פרעון כשנה קודם לכן, וכן טען שהפקיד בתיק החדל"פ התחייבות בסך של 200,000 ₪.

ביום 17.8.21 הנתבעים הגישו הודעת הבהרה בה טענו שהכונס לא שילם הוצאות בסך של 1,500 ₪ בהן חויבה התובעת בהליך זה. עוד טענו שההפקדה של ההתחייבות ע"י הכונס נוגעת להליך החדל"פ ולא לתובענה זו.

כאשר ביהמ"ש הקשה על הכונס ושאל ביום 29.8.21 מדוע אינו משלם ההוצאות שביהמ"ש פסק נגד התובעת, הכונס תרץ זאת ביום 2.9.21 בהודעת קיזוז ששלח לנתבעים לגבי חוב נטען של הנתבעים בתובענה זו.

ביום 5.10.21 התקיים דיון, בסיומו ביהמ"ש קבע כלהלן:

"בית המשפט מברך על האווירה העניינית ששררה בדיון משני הצדדים.

בית המשפט הבהיר לכונס הנכבד שהוא לא ידון בצווים ובעיקר בצו שמבוקש ממנו לפנות את הנתבעים משטח מסויים בבניין המשותף, שכן הוא בדיעה שהעניין נתון לסמכותה העניינית של כב' המפקחת שאף החלה לדון ועקב מחדל של בעלי הדירות התביעה נמחקה.

בית המשפט הבהיר לנתבעים שדעתו אינה נוחה מהעמדה לפיה בגלל מחלוקת עם התובעת בעניין האור, טענות כספיות נוספות, לרבות הטענה שהם מופלים ביחס למשפ' להב, הם מנעו עד היום את פינוי השטח הנחוץ לצורך השלמת העבודות במעלית וכי הדרך המידתית והנכונה בעיניו היא לנתק בין המחלוקות כך שמצד אחד הם יפנו את השטח כנדרש לצורך ביצוע עבודות ומצד שני ישמרו מלוא טענותיהם לצורך ליבונן בהליך אזרחי.

בית המשפט קוצב לנתבעים 5 ימים מהיום להודיע האם הם מקבלים את המלצת בית המשפט. היה וידחו את ההצעה, זו זכותם, בית המשפט מצפה שהתובעת תמחק את ההליך כאן, תמצה את ההליך בפני המפקח, ולאחר מכן כאשר יינתן פס"ד על ידי המפקח, תשקול אם להגיש את התביעה מחדש. היה והנתבעים יודיעו כי הם מקבלים את ההצעה, יישאר הצורך לדון בסוגיות הכספיות שממילא טרם התגבשו במועד הגשת כתב התביעה בשנת 2019 ולכן גם אז רצוי שהתובעת תמחק את התביעה ולו על מנת לשפר את האווירה עם הנתבעים תוך שמירת זכויותיה לשוב ולהגישה כאשר יתגבשו מלוא הנזקים, הנטענים. בית המשפט הבהיר לתובעת כי לאחר שעיין בבקשה לחיוב התובעת בהפקדת ערבון, בתשובה ובתגובה לתשובה, בכוונתו לחייב את התובעת בהפקדת ערבון בסך של 100,000 ₪ על פי סכום התביעה הנוכחי ולכן על התובעת להביא בחשבון שאם תעמוד על המשך ניהול ההליך הנוכחי, בית המשפט יאלץ לכתוב החלטה מנומקת בעניין זה. "

לאחר הדיון, הנתבעים, וזו זכותם, דחו את המלצת ביהמ"ש ואף הגישו בקשה לדחיית התביעה.

הכונס מצדו הודיע שעומד על ניהול התובענה ועדכן ששילם ההוצאות שנפסקו נגד התובעת.

דיון והכרעה

ברע"א 7496/15 **אור בנמל בתל אביב הקטנה בע"מ נ' צפון הירקון תל אביב בע"מ** (14.2.16) עמד כב' השופט עמית על תכלית סעיף 353א לחוק החברות ועל הבדיקה שביהמ"ש עורך, שעה שמגיעה לפתחו בקשה לחיוב תובע בהפקדת ערובה להוצאות לפי סעיף זה. נקבע כלהלן:

"תכליתו העיקרית של חוק החברות הינה להפיג את החשש שמא נתבע שזכה בדין לא יוכל לגבות הוצאות מתובעת המסתתרת מאחורי ישות משפטית ערטילאית נטולת נכסים ...

לאור תכלית זו, בבואו להחליט בבקשה לחייב תובעת בהפקדת ערובה על פי סעיף זה, בית המשפט עורך בדיקה תלת-שלבית: בשלב הראשון נבדק אם התובעת יכולה, מבחינה כלכלית, לעמוד בהוצאות שתפסקנה. בשלב זה, בית המשפט לוקח בחשבון את מצבה הכלכלי של התובעת, את סכום התביעה, מהות ההליך הצפוי (אורכו, מורכבותו, האם נדרשים מומחים או גילויים חריגים), שכר הטרחה הצפוי, וסיכויי התביעה. אם הגיע בית המשפט למסקנה כי לא עלה בידי החברה להוכיח שתוכל לעמוד בהוצאות הנתבע אם יזכה בדין, הדיון עובר לשלב השני, בו נבחן אם נסיבות העניין
מצדיקות מתן פטור מחיוב בערובה. כידוע, במקרה של חברה, להבדיל מתובע אישי, הטלת ערובה הינה הכלל ולא החריג... בשלב השלישי, בית המשפט ייקבע את גובה הערובה... בשלבים השני והשלישי על בית המשפט לאזן, בין היתר, בין זכות הגישה לערכאות לבין זכות הקניין של הנתבע. בקביעת הערובה, רשאי בית המשפט לקחת בחשבון נכונותם של מנהלי התובעת או בעלי השליטה בה, לערוב באופן אישי להוצאות...".

ברע"א 70399-12-20 **MIG Material Innovaite Gesellschaft mbH ואח' נ' כמיטל אחזקות בע"מ ואח'** נקבע כי על פי סעיף 353 א לחוק החברות, כאשר התובעת היא חברה שאחריות בעלי המניות בה מוגבלת, ניתן לחייבה בהפקדת ערובה מספקת אלא אם כן היא הוכיחה כי יש ביכולתה לשלם את הוצאות הנתבע אם יזכה בדין או שנסיבות העניין אינן מצדיקות חיובה במתן ערובה.

הכלל הוא , כאמור, חיוב החברה בהפקדת ערובה והפטור הוא החריג.
ראה לעניין זה: רע"א 6528/14 **רפיח בית החלמה בע"מ נ' משרד הבריאות – מדינת ישראל**, פסקה 5 (18.1.15).
ראה גם: רע"א 5524/17 **מקור הנפקות וזכויות בע"מ על ידי מנהל החברה נ' עו"ד איתן גבע** (10.8.17) – סעיף 7.

לענייננו, התובעת נקלעה לחדלות פרעון, כך שאינה איתנה כספית. טענת הכונס כי הפקיד התחייבות בהליך הכינוס, אינה מסייעת שכן אינה מאפשרת לנתבעים להפרע באופן מהיר ויעיל מהתובעת, ככל שהתובעת תחויב בהוצאות.

אולם, ביהמ"ש מצא שלעניין סרוב הנתבעים לסלק ידם מהשטח שהתחייבו כלפי התובעת לפנות ביום 20.3.12 (נספח ה' לכתב התביעה) לצורך בניית המעלית, נוצרו נסיבות שמצדיקות חריגה מהכלל בדבר חיוב תאגיד בהפקדת ערבון.

ביהמ"ש היה בדיון בדעה שעל המפקח על המקרקעין לדון ולהכריע בסוגית הפינוי בה החל לדון בתביעת בעלי הזכויות נגד הנתבעים. אולם, לאחר שביהמ"ש שקל הסוגיה פעם נוספת, מצא

שנספח ה' לכתב התביעה מעמיד זכות לתובעת לעמוד בהליך כאן, על אכיפת התחייבות הנתבעים. התנגדות הנתבעים לאפשר בניית המעלית, מונעת לכאורה השלמת בניית המעלית ופוגעת בעניינם של כל בעלי הזכויות.

לנתבעים טענות שונות לגבי נספח ה' שאף כולל תנאים ליישומו. אולם, ביהמ"ש התרשם בדיון, שאין הכרח שטענות הנתבעים יתבררו, כאשר השלמת בניית המעלית מעוכבת עד לסיום הברור. בניגוד לעבר, עת התמודדו הנתבעים עם חברה שנקלעה לחדלות פרעון, כעת בר הפלוגתא שלהם, הינו ידו הארוכה של ביהמ"ש המחוזי, הוא ביהמ"ש של החדל"פ, וחזקה שזכויותיהם לא ייפגעו ככל שיאפשרו לכונס מילוי המשימה שהוטלה עליו ע"י ביהמ"ש המחוזי.

לכך יש להוסיף, שכבוד המפקחת מחקה את תביעת בעלי הזכויות, כך שלא צפויה בקרוב הכרעה בדבר בקשת בעלי הזכויות מהמפקחת להורות לנתבעים לפנות ידם משטח המריבה וכך יימשך עיכוב בניית המעלית.

לכן, ביהמ"ש קובע שלעניין עמידת הכונס על פינוי הנתבעים משטח המריבה בהתאם לנספח ה' לכתב התביעה, לצורך בניית המעלית, אין מקום לחייבו בהפקדת ערבון.

השאלה, אם הפינוי יהיה אף לאחר השלמת המעלית, מן הראוי שתתברר אצל המפקחת שכן כרוכה בהכרעה קניינית במחלוקת בין בעלי הזכויות הקנייניות בבניין ואשר נמצאת בסמכות המפקחת. כאן המקום לציין, שמעיון בכתבי הטענות של הנתבעים, ביהמ"ש לא מצא בסיס איתן במישור הקנייני לסרובם של הנתבעים לפנות שטח המריבה.

לעניין התביעה הכספית, כאן פני הדברים פחות מובהקים שכן כאמור לעיל, לנתבעים טענות שונות לעניין נזקים שנגרמו להם, וגם טענות הנוגעות להתנהלות התובעת בתקופה שקדמה למינוי הכונס לעניין הצדקת סרובם לפנות שטח המריבה.

בשים לב, לסכום התביעה בסך של כשני מיליון ₪, ובהעדר הצעת ערבים, ביהמ"ש מוצא דרישת הנתבעים להפקדת ערבון בסך של מאה אלף ₪, כמוצדקת וסבירה וכך קובע.

אשר על כן, ככל שהכונס יעמוד על מלוא התביעה, יהיה עליו להפקיד הסך של 100,000 ₪ בקופת ביהמ"ש עד יום 25.10. היה ולא יוגש אישור הפקדה והכונס לא יודיע על צמצום סעדי התביעה, ביהמ"ש ימחק התביעה.

מבטל התז"פ הקבועה ליום 15.10 וקובע תז"פ ליום 1.11.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט